

Sygn. akt II Ca 12/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w W.**

przeciwko **J. D.**

o zapłatę 2.338,91 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 22 października 2013 r., sygn. akt I C 1199/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanej J. D. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z o.o. w W. 2.338,91 (dwa tysiące trzysta trzydzieści osiem 91/100) zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 19 lipca 2012 r. oraz 647 zł kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej 567 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 12/14

UZASADNIENIE

Apelacja podlega uwzględnieniu, a podniesiony w niej zarzut naruszenia prawa materialnego znajduje potwierdzenie w okolicznościach sprawy. Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy nie podziela jednak oceny prawnej tego stanu faktycznego oraz wyciągniętych z tej oceny wniosków, kierując się następującymi względami: - wbrew stanowisku sądu, które doprowadziło do naruszenia prawa materialnego, roszczenie strony powodowej odnośnie zapłaty czesnego nie dotyczy świadczenia okresowego, lecz świadczenia jednorazowego, które może zostać podzielone na raty; czesne może bowiem być zapłacone zarówno jednorazowo, jak i w ratach, które – co oczywiste - zaliczane są na poczet tego świadczenia należnego za dany rok nauki, którego wysokość jest z góry określona; także zastrzeżony w umowie obowiązek przekazywania należności do konkretnego dnia każdego miesiąca określa jedynie obowiązek terminowego przekazywania należności, nie przekształca ich jednak w świadczenia okresowe; skoro zatem poszczególne raty składały się na z góry określoną całość obejmującą opłatę za jeden rok nauki, to nie ma podstaw do uznania, że zapłata czesnego ma charakter świadczenia okresowego;

- nie ma także podstaw do przyjęcia 3 – letniego terminu przedawnienia dla dochodzonego roszczenia jako związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej; świadczenie usług edukacyjnych przez uczelnie wyższe nie stanowi

bowiem działalności gospodarczej; podstawowym zadaniem uczelni wyższej jest bowiem działalność dydaktyczna, przy czym oprócz niej uczelnia może także prowadzić działalność gospodarczą, lecz wówczas musi być ona prowadzona w formie wydzielonej organizacyjnie i finansowo od działalności dydaktycznej; - dlatego też podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia nie jest uprawniony, ponieważ do roszczeń wynikających z umowy o odpłatność za studia, przewidujących jednorazową płatność czesnego, rozłożoną na raty, jako umowy odrębnie uregulowanej w przepisach ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nie przewidującej jednocześnie odrębnych terminów przedawnienia, zastosowanie znajdzie przepis art. 118 kc ustanawiający 10 - letni termin przedawnienia; - nie ma także zastosowania w niniejszej sprawie przepis art. 751 kc; przepisy o zleceniu stosuje się bowiem odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami / art. 750 kc /, gdy tymczasem umowa zawarta między szkołą wyższą a pozwanym unormowana jest przepisami ustawy o szkolnictwie wyższym, co jest bezsporne. Z tych przyczyn apelacja podlegała uwzględnieniu / art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 482 kc i art. 98 i 99 kpc oraz art. 505(13) § 2 kpc /, natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.